

EGLUTE

1963

BALANDIS

Nr. 4

eglutė

vaikų laikraštėlis

TURINYS

	psl.
Velykos — Jonas Minelga	3
Žvirbliukas ir margučiai—N. Butkienė	4
Patarlės ir priežodžiai (Pr. Alšėnas)	6
Bailus kiškis — A. Kašiubienė	7
Sofijos nelaimės — Comtesse de Segur	8
Kiškio pyragai — Jonas Minelga	11
Antanukas keliauja — A. Bendorius	12
Velykos Lietuvoje — Jonas Miškinis .	14
Margučiai — A. Kašiubienė	16
Atsikėlus — Jonas Minelga	21
Linksmiau (B. Vindašienė)	22
Truputį pagalvok	23
Margučio galvosūkis	24
Pašto dėžutė	25
Pas skaitytojus	27
Mūsų kūryba	30
Galvosūkių atsakymai	31
“Eglutė” kviečia	31
Sventės ir vardinės — St. Yla ir A. Salys	32

BALANDIS
1963

LEIDŽIA

Lietuvių Kultūros Institutas

REDAGUOJA IR ADMINIS-
TRUOJA Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata metams — \$4.00,
atskiras numeris 40 centų. Pini-
gus, užsakymus, adresų pakeiti-
mus ir raštus prašome siųsti ir
visais redakcijos ir administra-
cijos reikalais kreiptis:

“EGLUTĖ”,
Immaculate Conception Convent,
R. F. D. 2,
Putnam, Connecticut

ILIUSTRACIJOS

E. Muliolienė — psl. 1, 7, 32.
N. Palūbinskienė — 3, 11.
VL. Stančikaitė-Abraitienė — 4,
5, 6.
P. Kaupas — 8, 10.
B. Kerbelienės nuotr. — 14, 18,
19.
O. Mikailaitė — 16-17.
M. Ambrozaitienė — 21.

EGLUTĖ—THE LITTLE FIR.
Magazine for children. Publish-
ed monthly except July and
August, by the Lithuanian Cul-
tural Institute. Office of Pub-
lication, Immaculate Conception
Convent, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Subscription \$4.00
yearly. Single copy 40¢. Entered
as second class matter March
27, 1952, Putnam, Connecticut,
under the act of March 3, 1879.

IMMACULATA PRESS
Putnam, Connecticut

VELYKOS

Jonas Minelga

Žvakutės spindi,
Varpeliai dindi,
Tiktai klausykis – jau gausti ima:
Din-din-din, vyrai,
Din-din, pipirai, –
Į Atpirkėjo prisikėlimą!

Gražu pasauly –
Pabudus saulė
Virš pušynėlių ir sodų rieda.
Su vyturėliais
Ir pumpurėliais
Tau Aleliuja laukai užgieda.

Su vėju žaidžia –
Žiedus išskleidžia
Kartu – puriena ir žibuoklėlė.
Din-dan, skubėkit –
Pagarbint bėkit
To, kurs šį rytą jau prisikėlė!

Linksmų
šv.
Velykų

VISIEMS

LINKI

“EGLUTĖ”

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIFOTIKA

ŽVIRBLIUKAS IR MARGUČIAI

N. Butkienė

Buvo dar vėsokas rytas, bet saulutė jau maloniai iš dangaus šypsojosi, žadėdama šiltą dieną. Tai buvo pirma Velykų diena. Visi tą dieną džiaugėsi, tik mažas žvirbliukas skundėsi savo mamytei.

— Čir, čir, mamyte. Kodėl vaikai ėmė margučiams tik vištų kiaušinius, o kodėl mūsų nenaudoja?

— Kadangi vištų kiaušiniai didesni, o mūsų perdaug mažyčiai, — paaiškino jam motina.

— Bet žmonės mėgsta mažus dalykėlius. Kaip tik jie mane pamato, tuoj ir sako: “O, koks mažiukas žvirbliukas, toks malonus!” Tai jie tikrai ir mūsų kiaušinius dar labiau mylėtų, kaip vištų. Iš mūsų išeitų gražūs mažučiai margučiai. Gal jiems pasiūlyti, mamyte, kada pas mus atsiras kiaušiniai, kad jie juos pamėgintų?

— Nieko nereikia žmonėms siūlyti, — net supyko žvirbliuko motina. — Žmonės patys žino, ko jiems reikia ir kas labiau tinka. Be to, aš džiaugiuos, kad jie mano kiaušinių iki šiol nelietė, kitaip aš žvirbliukų neturėčiau. Višta gali per metus porą šimtų kiaušinių padėti, bet ir ji per metus nedaugiau dvidešimties viščiukų išperi. Todėl žmonės likusius kiaušinius sunaudoja savo valgiui. O aš padėdu kiaušinius tik kartą per metus ir tai nedaugiau keturių, bet iš jų tik vienas ar du gyvi paukščiukai atsiranda. Kur man dar savo kiaušinių atiduoti margučiams? Matai, koks tu kvailiukas!

— O man taip patinka, kai vaikai viens kitam duoda margučius ir linksmai sveikinasi:

— Su Šventomis Velykomis!

Žvirbliukas liūdnai apsidairė ir pamatė, kaip vienas žmogus skubiai deda margučius po kiekvienu krūmu ir kiekvienu medžiu.

— Kam jis taip daro? — Pagalvojo žvirbliukas, bet neužilgo jis suprato, kai atbėgę vaikučiai pradėjo paslėptų margučių ieškoti.

— Aš radau vieną žalią! — suriko pirmas vaikas.

— O aš raudoną, — atsiliepė antras.

Staiga atėjo višta su viščiukais. Viščiukai buvo visai mažiukai, tokie geltoni gražūs pipirukai. Jie skubėjo pasikui savo mamytę ir vis pipsojo, lyg prašydami, kad ji palauktų. Jų mažos kojytės vos paspėdavo pavyti savo motiną.

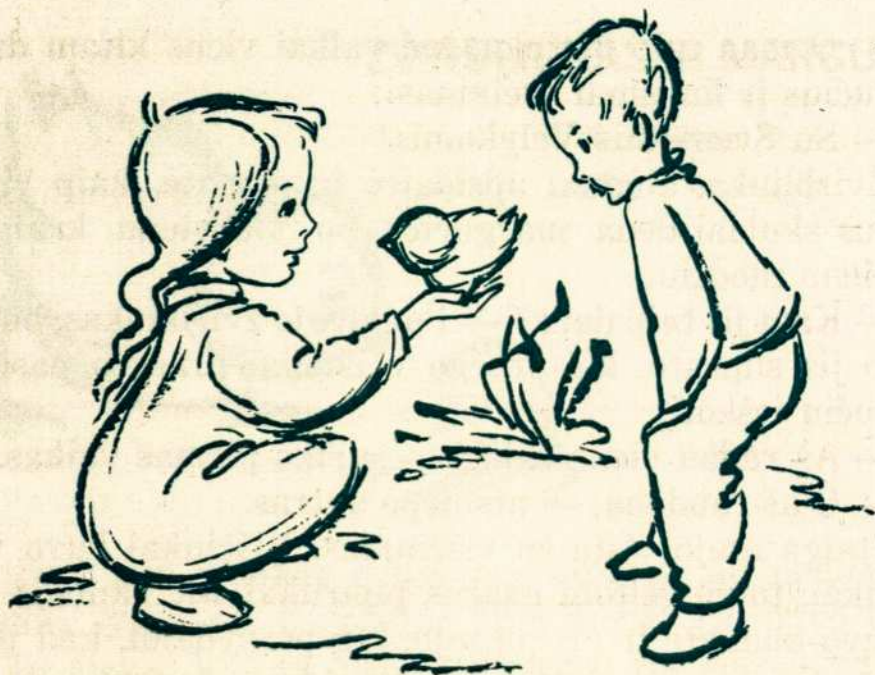
Vienas iš jų pamatė margutį ir atsistojo:

— Pip, pip, visi žiūrėkite, ką aš suradau! — suriko jis.

Bet nei mamytė višta, nei jo sesutės ir broliukai, geltoni pūkuoti viščiukai, nekreipė dėmesio į jo pipsavimą ir visi nuėjo sau pirmyn.

— Žiūrėkite, žiūrėkite, kas atėjo mane su šventėmis pasveikinti! — atbėgus prie mažo viščiuko sušuko Vidutė. — Koks jis malonus, koks švelnus, kaip tikras pūko kamuoliukas.

Sužavėta mergaitė paėmė viščiuką į rankas.
Visi vaikai ją apstojo ir džiaugėsi tokiu radiniu.

Žvirbliukas staiga pastebėjo, kad po medžiu, kur jis
tupėjo, taip pat gulėjo gražus margutis. Kaip akmeniukas
jis krito ant kiaušinio ir atsistojęs šaukė:

— Čir, čir. Ir aš sveikinu jus, vaikučiai, su Šventomis
Velykomis.

PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

Jauni šoka — žemė dreba, seni šoka — dantys kleba.

Nė vieno medelio saulė nelenkia.

Savo geležis už svetimą auksą brangesnė.

Jauną zūbai, seną rūbai dabina.

Kokia galva, toks ir protas.

Nebūk šakotas — visi užklius.

Blogai tie namai rieda,

Kur gaidžiai kiaušinius deda,

O vištos gieda.

Marškiniai artimesni kaip kailiniai.

Visa ko patirsi, kol su šiuo pasauliu išsiskirsi.

BAILUS KIŠKIS

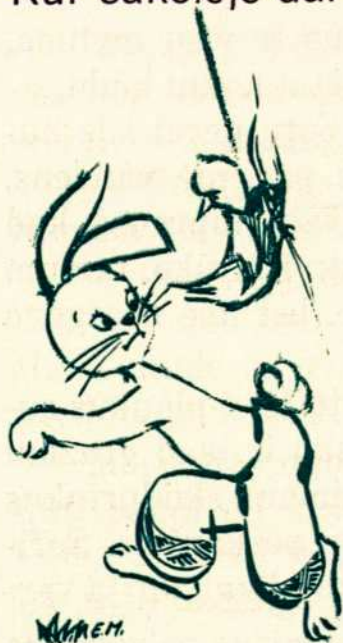
Albina Kašiubienė

Tupi kiškis va ant ežios,
Aplink kiškį pievos gražios.
Šoka kiškis, pėdas mėtė
Ant arimo tik užsėto.

Skabo želmenį jis žalią,
Ir pamato lauko pelę.
Metas greitai jis į šalį,
Dumia laukais, kiek tik gali.

– Kiški piški, tu bailus!
Sako genys apdairus. –
– Aš kalu medelį vienas,
Mano snapas kietas plienas.

Nebijau aš nei pelės,
Nei rudosios voverės,
O tu bijai net ir lapo,
Kur šakelėje dar kabo.

Kiški piški, būk drąsus,
Nebus vilkas tau baisus.
Mesi šuolį tik į šalį
Ir pelė bėgs į urvelį.

Taip kalbėjo genys margas,
Budrus miško šitas sargas.
Laikė snape kirmelaitę
Ir pabaidė voveraitę.

Kiškis kraipo tik ausis,
Gal jis genio paklausys,
Pasuks ūsą vieną, kitą
Ir drąsus bus, kaip sakytą.

SOFIJOS NELAIMĖS

Comtesse de Segur
(tėsinys)

Mamytė sugrįžo, pasiėmė žirklutes ir nuardė galvą nuo krūtinės. Akys nuriedėjo ant kelių ir mamytė su žnypliukėmis jas įstatė atgal ir iš vidaus ant jų užpylė tirpinto vaško. Kai vaškas sustingo, vėl prisiuvo galvą prie kūno.

Tuo metu mergaitės net nepajudėjo. Sofija žiūrėjo į tą operaciją bijodama, kad kas nors nepasiseks, bet kai pamatė sutaisytą lėlę ir tokią pat gražią kaip ir anksčiau, ji šoko mamytei ant kaklo ir karštai pabučiavo.

— Ačiū, brangioji mamyte, ačiū. Kitą kartą tikrai klausysiu!

Greit lėlė buvo aprenpta, pasodinta ant kėdutės ir visur nešiojama dainuojant.

Lėlė ilgai gyveno gražiai prižiūrima ir visų mylima, bet pamažu nustojo viso savo grožio ir štai kokių būdu.

Vieną dieną Sofija pagalvojo, kad būtų gerai lėlę nuprausti. Juk maži vaikai prausiami. Ji pasiėmė vandens, muilo, kempinę ir pradėjo lėlę prausti. Taip nuprausė, kad lėlė liko be spalvų: skruostai ir lūpos taip išblyško, tartum po ligos. Ir tokia pasiliko! Sofija verkė, bet lėlė neatgavo spalvų.

Kitą dieną Sofija sumanė, kad reiktų lėlei plaukus su-raityti. Taigi susuko juos ant skuduriukų ir, kad gražiau atrodytų, pakaitino karštom replėmis. Išimant skuduriukus visi plaukai kartu išsmuko. Replės buvo perkarštos. Sofija buvo sudeginus plaukus ir lėlė pasiliko plika. Sofija verkė, bet lėlė vistiek pasiliko plika.

Kitą dieną Sofija, kuri labai rūpinosi savo lėlės auklėjimu, nutarė ją išmokyti mankštos. Pakabino už rankų ant virvės. Lėlė buvo blogai pakabinta, nukrito ir nusilaužė ranką. Mamytė mėgino taisyti, bet kadangi trūko daug gabalų, reikėjo ištirpyti daug vaško, nulaužtoji ranka pasiliko trumpesnė už sveikąją. Sofija verkė, bet ranka nepailgėjo.

Kitą kartą Sofijai dingtelėjo mintis, kad būtų naudinga lėlės kojas pamirkyti karštam vandeny. Juk suaugę tai daro. Įpylus verdančio vandens į kibiriuką, įmerkė lėlės kojas, o kai ištraukė — jos pasiliko kibirėlyje ištirpusios. Sofija verkė, bet lėlė pasiliko be kojų.

Po šitų visų nelaimių Sofija nebemylėjo savo lėlės. Ji buvo pasidariusi visai negraži, net draugės iš jos juokėsi. Pagaliau vieną dieną ji panoro ją išmokyti laiptoti ant medžių. Pasodino lėlę ant šakos. Netvirtai pasodinta lėlė nusirito žemyn. Galva pataikė į akmenis ir liko tik šukės. Sofija neverkė, bet pakvietė savo drauges lėlės laidotuvėms.

VAŠKINĖS LĖLĖS LAIDOTUVĖS

Vieną rytą Camille ir Madeleine atvyko į lėlės laidotuves. Jos buvo be galo patenkintos. Sofija su Paulium jau tėsė nemažiau laimingi.

— Greit, mano draugės. Jūsų nekantriai laukiam. Ruošim lėlei karstą! — sušuko Sofija.

— O iš ko ji darysim? — klausė Camille.

— Turiu seną žaislą dėžutę, — paaiškino Sofija. — Mano auklė ją aptraukė ružavu perkelio. Labai gražu! Ateikite pažiūrėti!

Mergaitės nubėgo pas poniją de Rean, kur auklė baigė siūti pagalvėlį ir čiužinį, kurie turėjo būti įdėti į dėžutę. Vaikams labai patiko gražusis karstas. Jie ten paguldė lėlę ir ją uždengė ružava kaldrute, kad nesimatytų sumuštos galvos, nutirpusių kojų ir sulaužytų rankų.

Dėžutę padėjo ant neštuvų, kuriuos buvo parūpinusi mamytė. Visi norėjo karstą nešti, bet buvo neįmanoma, nes vietos užteko tik dviem. Truputį pasistumdžius ir pasiginčijus, buvo nutarta, kad neštuvus neš abu mažesnieji: Sofija ir Paulius, o Camille ir Madeleine viena priešais, kita paskui eis su krepšiukais gėlių ir lapų, kuriuos barstys ant karsto.

Kai eisena atėjo į Sofijos darželį, vaikai pastatė neštuvus su dėžute, kurioj ilsėjosi nelaimingosios lėlės palaikai. Iškasė duobę, įleido į ją karstelį, užmetė lapų ir gėlių ir užpylė iškastą žemę. Viską gražiai užlyginus, pasodino du alyvos medelius. Šventei užbaigti vaikai nubėgo į sodo prūdą vandens su mažais laistytuvais alyvoms palaistyti. Čia vėl buvo gera proga naujiems žaidimams ir juokams: apsilaisyti kojas, pabėgioti, pasivaikyti, pašposauti ir pašūkauti. Niekada nebuvo tokių linksmų laidotuvių! Iš tikrųjų! Juk velionė buvo tik sena lėlė, nublukusi, be plaukų, be kojų ir galvos. Niekas jos nebemylėjo ir niekam jos nebuvo gaila. Diena pasibaigė linksmai. Išeidamos Camille ir Madeleine net pasiūlė Pauliui ir Sofijai vėl sumušti kokią lėlę ir jas pakviesti laidotuvėms...

(Bus daugiau)

KIŠKIO PYRAGAI

Jonas Minelga

Liuoksi kiškis per pušyną
Pamažu.
Šarką uogom pavaišina —
Tai gražu!

Nuo kupstelio dedas maišą
Ant pečių,
Pilnutėlį pyragaičių
Kvepiančių.

Lapė snapė juos čia kepė
Po egle.
Voverytė sviestą tepė
Kojele.

Kinku-linku dirvonėliu
Link namų,
Kur daug Rūtų, Antanėlių
Mylimų.

Krims berniukai ir mergytės
Pyragus.
Gaus ožiukai ir ožkytės
Per ragus.

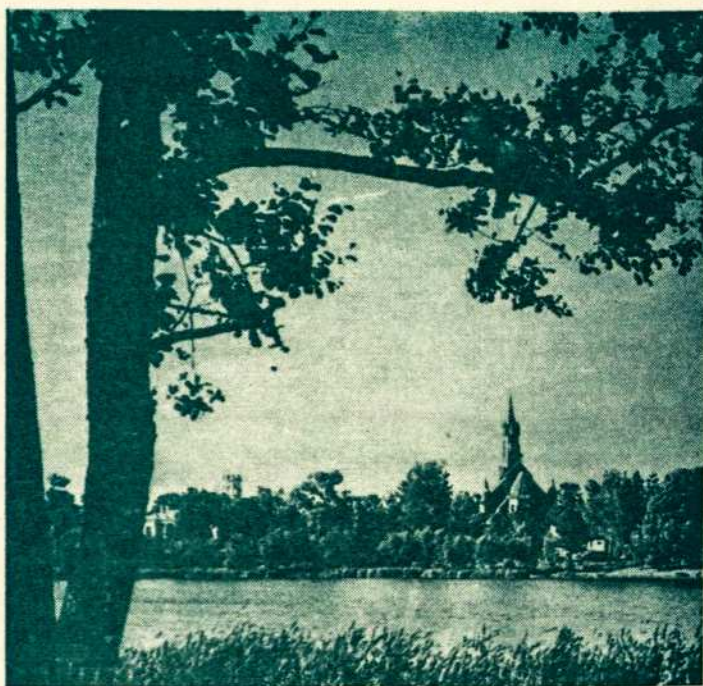

A. Bendorius

Antanukas atsiminė iš mokytojo girdėjęs, kad Druskininkuose gyveno žymiausias lietuvių tautos dailininkas ir muzikas Konstantinas Čiurlionis. Tačiau dabar ne tai jam rūpėjo. Jis galvojo tik apie pabėgimą. Jis pasiryžo šokti iš vežimo kai tik pamatys, kad jų palydovas kareivis snaudžia. Jų laimei kareivio būta pavargusio ir po keliolikos minučių jis pradėjo snausti, jo galva kartas nuo karto pasvirdavo priekin, akys buvo užmerktos. Antanukas atsargiai atsitraukė nuo kareivio, prisiglaudė prie vežimo drobynos ir davė ženklą ir Algiukui tai padaryti. Mat, jeigu jie sėdėdami prisiglaudę prie kareivio staigiai nuo jo atsitrauktų šokdami iš vežimo, kareivis galėtų pajusti ir juos pačiuoti šokančius, ar tik ką iššokusius. Abu buvo pasiruošę ir tik laukė kada vežimas pradės greičiau riedėti nuo kalnelio. Deja, kelias visą laiką buvo lygus, nes Druskininkų apylinkėse žemė nekalvota, lygi, smėlėta. Vežėjas sėdėjo ant šiaudų maišo priešakyje tylus, ramus, susimąstęs ir atrodė, kad jis visai nenori nė žinoti, kas aplink jį vyksta. Jis buvo palinkęs pirmyn, susitraukęs ir atrodė taip pat snaudžiąs. Vežimo geležiniais lankais kaustyti ratai švelniai riedėjo per smėlį, lyg per vandenį. Jo švelnūs judesiai veikė migdančiai, lyg lopšio siūbavimas. Jeigu dar kiek pasėdėti supančiame vežime, ir Antanukas su savo draugu pradėtų snausti. Dėl to jis nutarė nelaukti nė minutės. Pažiūrėjo atidžiai į kareivį ir, pamatęs tamsoje jį esant užsimerkusį, davė ženklą Algiukui, o pats atsargiai

**Druskininkų
bažnyčia**

perkėlė kojas per drobynos viršų ir švelniai išsmuko iš vežimo. Tą patį padaryti laimingai pasisekė ir Algiukui, kuris prišoko prie jo ir abudu spruko lyg kiškiai į tamsų mišką. Vežimas su snaudulyj paskendusiais vežėju ir kareivių nuriedėjo, arkliuko traukiamas tolyn.

Taip Antanukas su Algiuku pabėgo iš lenkų nelaisvės ir atsidūrė naktį miške vieni du. Tačiau jie dar lenkų užimtoje Lietuvos žemėje. Juos lenkai dar gali vėl pagauti. Tada būtų dar blogiau, nes bėglius visuomet sunkiau baudžia. Tada lenkai tikrai juos apkaltintų esant šnipais. Kas dabar daryti? Kur eiti? Kur dingti? Kaip pasiekti Nemuną ir per jį slapta sugrįžti į laisvą Lietuvą?

Paėjo juodu atokiau nuo kelio ir atsisėdo po didele pušimi. Naktis buvo rami. Miške jokio vėjelio, jokio balselio. Atrodė, kad netik paukšteliai, bet ir medžiai ir krūmai ir žolės miega saldžiu miegu. Tik juodu neramūs, nes juos slegia rūpesčiai. Juos kankina nežinia. Jie nežino, kaip slėptis, kad jų nesurastų. Slėptis neužtenka. Reikia keliauti link Nemuno ir slapta per jį persikelti. Bet kaip persikelti, kad abu nemoka plaukti? O jeigu ir mokėtų, tai per tokią plačią upę apsirengus būtų vistiek neįmanoma perplaukti.

(Bus daugiau)

VELYKOS LIETUVOJE

Jonas Miškinis

Pavasari gamta keičiasi. Aukštyn bekopianti saulė ir pietų vėjelis sutirpdo baltąjį mirties apsiaustą. Švelnutis augalo diegas ryžtingai rausia sustingusią žemę. Pirmosios žibutės drąsiai praveria mėlynąsias akis. Lyg sakosi, kad maldingoji ranka papuoštų Dievo aukurą ir parodytų Kūrėjui josios uolumą. Kada gamtoj gyvybė džiūgauja ir nugali žiemos mirtį, žmonija sulaukusi šv. Velykų džiaugsmingai gieda *Aleliuja*.

Velykos — viena džiaugsmingiausių krikščioniškojo pasaulio pavasario švenčių. Jos kasmet Lietuvoj, kaip ir kitur, švenčiamos prisiminti Kristaus prisikėlimui iš numirusių. Bažnyčia džiaugiasi, žmonės nuotaikingai nusiteikę, vieni kitus sveikindamiesi kartoja *Aleliuja*!

Didįjį penktadienį Kristus buvo prie kryžiaus prikaltas, ant kurio kabodamas miręs, o Velykų sekmadienio naktį kėlėsi iš numirusių, nuveikęs mirtį. Velykų sekmadienis — tai visa nušvietusi šviesa, nepaprastos meilės išsiliejimas, kurios kibirkštėlė atnaujiną visą krikščioniškąjį pasaulį.

PAPROČIAI

Lietuvoj Velykų šventės rišasi su įvairiais papročiais. Tačiau keičiasi laikai, o kartu su jais, keičiasi ir papročiai. Daug papročių baigia

nykti. Papročiams keistis bei nykti parankus dabartinės pažangos technikos laikotarpis. Karai, tautų pavergimai, žmonių ištrėmimai iš gyvenamų vietų, turi didelės neigiamos įtakos ir papročiams.

Lietuvos nepriklausomybės metais velykiniai papročiai turėjo didelės reikšmės. Gavėnios pabaigoj papročiai reikšdavosi plačiai, ypač tą savaitę prieš Velykas. Šeimininkės ruošdavo Velykoms įvairius valgius. Kepdavo raguolius, babkas, pyragus, kumpius, jaunos paršiuskus, kalakutus ir daug kitokių valgių.

Didįjį šeštadienį, vienas šeimos narys vykdavo bažnyčion parsinešti šventintos ugnies. Ugnį nešdavo skardinėj dėžutėj, kurioj įpildavo saują medžio anglių. Žėrinčiais angliais užkurdavo pečių ir virždavo mėsiskus valgius ir kiaušinius.

Pirmą Velykų dieną, švintant suaugusieji šeimos nariai važiuodavo į bažnyčią ir kartu veždavosi karbijose (pintinėse) šventinimui maisto. Karbijas pastatydavo šventoriuje, po pamaldų kunigas valgius iškilmingai pašventindavo.

Lietuvos bažnyčiose Velykų sekmadienis ir prisikėlimas švenčiamas labai iškilmingai, įspūdingai.

Iš bažnyčios visi skubėdavo į namus. Mat, kas greičiau parvažiuoja namo, to geresni javai užauga vasarą.

Sugrįžę iš bažnyčios, visi šeimos nariai susėda prie stalo valgyti. Atsistoję sukalba maldą ir pirmiausiai atsigavi šventintais margučiais (kiaušiniais). Jei kiaušiniai neišmarginti, tai turi būti nors raudonai nudažyti. Raudona spalva reiškia saulę, ugnį, Kristaus pralietą kraują ir pagaliau Velykų džiaugsmą dėl prisikėlimo iš numirusių.

Per Velykas lietuviai vieni pas kitus mėgdavo svečiuotis. Nuo pirmosios Velykų dienos kartais net iki Atvelykio tęsdavosi svečiomasis.

MARGUČIAI

Margučiai dažomi įvairiomis spalvomis, raštais, lietuviškais ornamentais, gėlėmis ir t.t. Margučių gražinimas dvejopas. Pirmiausiai kiaušinį su šildytu vašku gražindavo. Taip išraižytus, išdabintus kiaušinius dėdavo į svogūnų lukštus arba dažus ir vandeny virdavo. Vaško nepalietos vietos nusidažo, išlieka šviesios tik tos vietos, kurios buvo po vašku ir tokiu būdu pasidaro gražūs margučiai.

Antras margučių dažymo būdas, daug kruopštesnis ir vaizdingesnis — išskutimo būdas. Šiuo atveju kiaušiniai pirmiau išverdami

(nukelta į psl. 18)

Margučiai

Albina Kašiubienė

Rugiai želmanėliu želia,
Eina kelias per girelę.
Medžiai skleidžia po lapuką,
O paukšteliai lizdus suka.

Kiškiai renkasi į būrį,
Viens į kitą pasižiūri.
Ilgausis skaito raštą,
Kurį gavo jis per paštą.

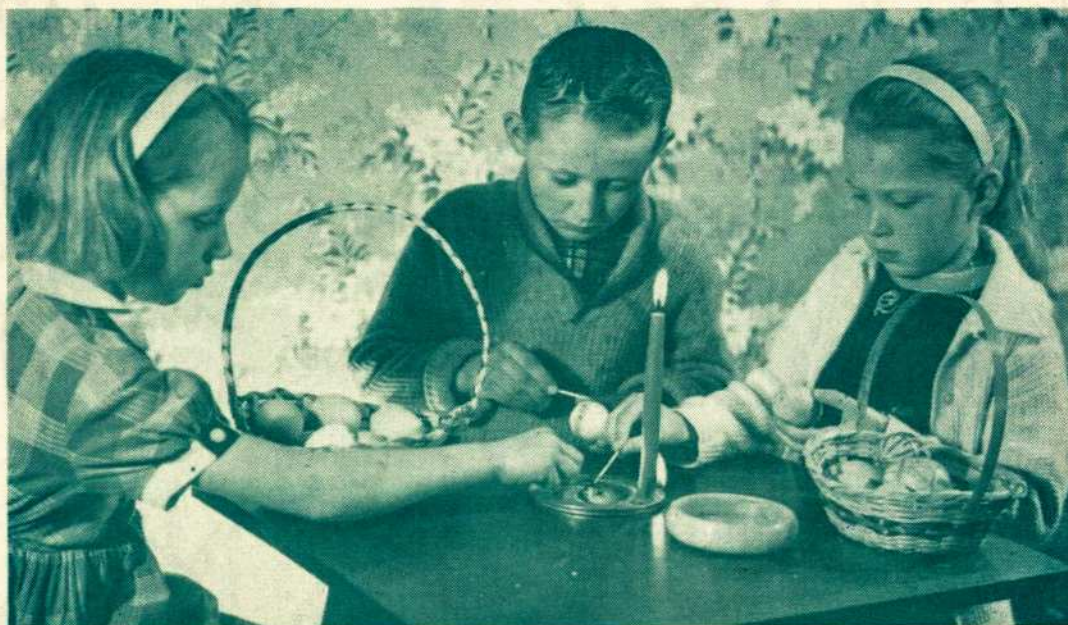
Spalvas renka, dažus maišo,
Vežimėlį gėlėm kaišo,
Ežys kašutes jau pina,
Voverė žibuokles skina.

Rašo kėkštas snapeliu
Ant margučių apvalių.
Jau vaikai Velykų laukia,
Su margučiais kiškiai traukia.

Rita dailiai po margutį,
Atsitūpę pas takutį.
Lauk, Alguti, pas duris,
Tau margutis atsiris.

tamsiuose dažuose, o vėliau adata ar kitokiu koku nors aštriu, smailiu daiktu išskutinėjami dažai. Kad gražinamas margutis turėtų blizgesį, jį aptrina riebalais.

Kodėl gi dedama tiek triūso ir rodoma rūpestingumo? Pirma, tai lenktyniavimas, kas gražiau padarys, išmargins. Antra, tokie išgražinti kiaušiniai būdavo dažomi ir dovanojami mylimiesiems asmenims. Juo gilesnė buvo meilė, juo daugiau darbo įdėdavo margučių gražinimui. Margutis — Velykų simbolis.

Bandykime ir mes padaryti gražių margučių Velykoms. Šiame numeryje duodama daug pavyzdžių.

Vaikams per Velykas su margučiais žaisti — didelė pramoga. Jie Velykų dieną eina savo krikštatėvių aplankyti ir jų pasveikinti, iš kurių gauna po du margučius. Be to, ir kaimynai gerus vaikučius apdovanoja margučiais. Turėdami margučių, su jais prie namų aikštelėse ritinėdavosi arba vieną į kitą mušdami bandydavo, kurio margutis stipresnis.

LALAUNINKAI

Seniau Dzūkijoje, ypač Vilniaus krašte, per Velykas būdavo paprotys lalauti. Lalauninkai giedodavo velykines šv. giesmes. Todėl paaugliai berniukai, o taip pat ir suaugusieji, gavėnios metu mokydavosi giesmių ir aracijų.

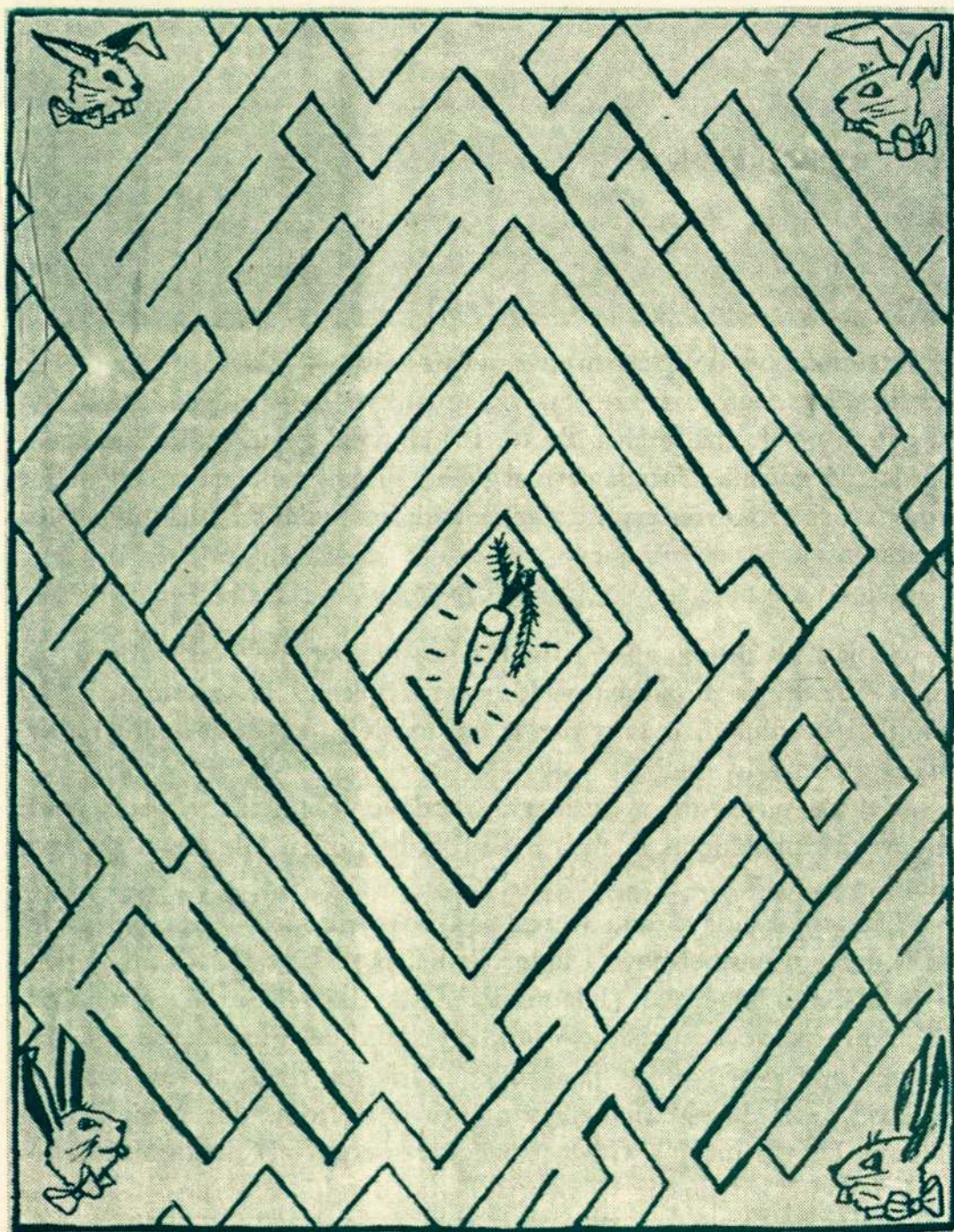
Velykų pirmą dieną susiorganizuodavo iš 4—10 grupė ir naktį išeidavo į kitus kaimus lalauti. Paaugliai berniukai lalaudavo tik savo kaime.

Lalautojai eidavo nuo vienos sodybos prie kitos. Pirmiausia vienas iš dalyvių pasibelsdavo į langą, ir kai iš pirkios vidaus atsiliepdavo balsas, tai lalautojai (lalauninkai) sakydavo "Garbė Jėzui Kristui" ir prašydavo leisti pagiedoti. Gavę sutikimą, giedodavę visi, kartais smuikui ar armonikai pritariant, "Linksmą dieną apturėjom". O jei tuose namuose esti suaugusių merginų, tai joms dar pagiedodavo "Kristus Dievas mūsų". Gavę užmokestį margučiais, lalautojai dėkoja už velykinę dovaną ir vienas pasakydavo tokią araciją:

"Anksti nedėlios rytėlį saulutė tekėjo. Panelė Švenčiausia po dangų vaikščiojo, savo Sūnelį už rankos vedžiojo. Davedė jį į mėlynas

marias. Pas tas marias yra trys grabai, pas tuos grabus žydi trys lelijos. Iš tų lelijų išlėkė paukštelis — tai ne paukštelis, o tik Dievo Sūnelis. Aleliuja, aleliuja. Būkit sveiki ir turtingi”.

Lietuvos kaimuose, per Velykas dieną ir naktį skambėjo lietuviškos giesmės ir dainos. Jaunimas linksminosi, dainavo, šoko ir šventė tris Velykų dienas.

Kuriam kiškiui pasiseks atrasti šią skanią morkutę?

ATSIKĖLUS

Jonas Minelga

Lyg paršiukas gatvėj būtum,
Iš gėdos vis raustum,
Jei kas rytą muilo putom
Tu nenusipraustum.

Koks gerumas šepetuko!
Tik paimk nuo stalo,
Brušku-brušku tarp dantukų,
Juos gražiai išvalo.

Sušukuotos garbanėlės
Rūtų ir Vytukų.
Pasišiaušęs, susivėlęs
Būtumei be šukų!

Kai ant stalo pusrytėliai
Bus mamos padėti,
Sėsim gražūs, švarutėliai,
Šypsniu palydėti.

LINKSMIAU

Surinko Birutė Vindašienė

Moteris — Man taip skauda rankas, kad aš negaliu jų pakelti virš savo galvos.

Daktaras — Ar tai viskas?

Moteris — O ne, tas pats ir su mano kojomis.

▲ ▲ ▲

Daktaras — Tas jūsų paprotys kalbėti pats su savimi neturėtų jūsų nervinti.

Ligonis — Bet, daktare, as esu labai nuobodus žmogus.

▲ ▲ ▲

Ūkio lankytojas — O jeigu jūsų ūki ištiktų gaisras, kokias priemones turite gaisrui užgesinti?

Ūkininkas (be susijaudinimo) — O, kartais lyja...

▲ ▲ ▲

Vaikas — Mama, ar ir žirafai skauda gerkle, kai ji sušlampa kojas?

Mama — O taip, bet tik po savaitės.

▲ ▲ ▲

Daktaras — Šie skausmai jūsų dešinėje rankoje atsirado nuo seno amžiaus. Tai nieko ypatingo.

Senutė — Taip, bet mano kairė ranka yra to paties amžiaus, kaip ir dešinė, tai kodėl kairės neskauda?

▲ ▲ ▲

Daktaras — Jeigu šitie vaistai jums nepadės, ateikite dar kartą ir tada duosiu tokių, kurie tikrai padės.

Ligonis — O ar negalėtumėt juos man duoti iš karto?

▲ ▲ ▲

Viešnia — Maryte, ką tu darysi, kai užaugs tokia didelė, kaip tavo mamytė?

Marytė — Laikysiu dietą.

Daktaras — Kokių būdu jūs taip susibraižėt?

Ligonis — Tai atsitiko dykumoje. Aš jau buvau nuplaukęs gerą galą per ežerą, kai supratau, jog tai tik mirazas.

▲ ▲ ▲

Daktaras — Ar darėte, kaip jums buvau sakęs — gerti vandens 30 minučių prieš einant miegoti?

Ligonis — Aš bandžiau, daktare, iš tikrųjų. Bet aš buvau jau pilnai atsigėręs per pirmąsias 5 minutes.

▲ ▲ ▲

Daktaras — Ar jūs vis dar tebeimat tuos vaistus nuo kosulio?

Ligonis — Ne. Po to, kai aš juos paragavau, aš nutariau geriau koseiti.

▲ ▲ ▲

Daktaras — Ponia, jūsų sveikatos stovis neblogas. Jums tik reikia poilsio.

Ponia — Bet tai negali būti, daktare. Man reikia vaistų, šildymų... Tik pažiūrėkite į mano liežuvį...

Daktaras — O taip, ir jam reikia poilsio.

▲ ▲ ▲

— Aš tik dabar mačiau kažką bėgant ant grindų be kojų.

— Iš tikrųjų, kas tai buvo?

— Palietas pienas.

▲ ▲ ▲

Sūnus — Tėte, ar aš galiu duoti drambliui vieną riešutą?

Tėtė — Žinoma, duok ir du. Prekyba šią savaitę gerai sekėsi.

▲ ▲ ▲

Rimas — Ką aš dabar darysiu, ką darysiu?

Algis — Kas gi atsitiko?

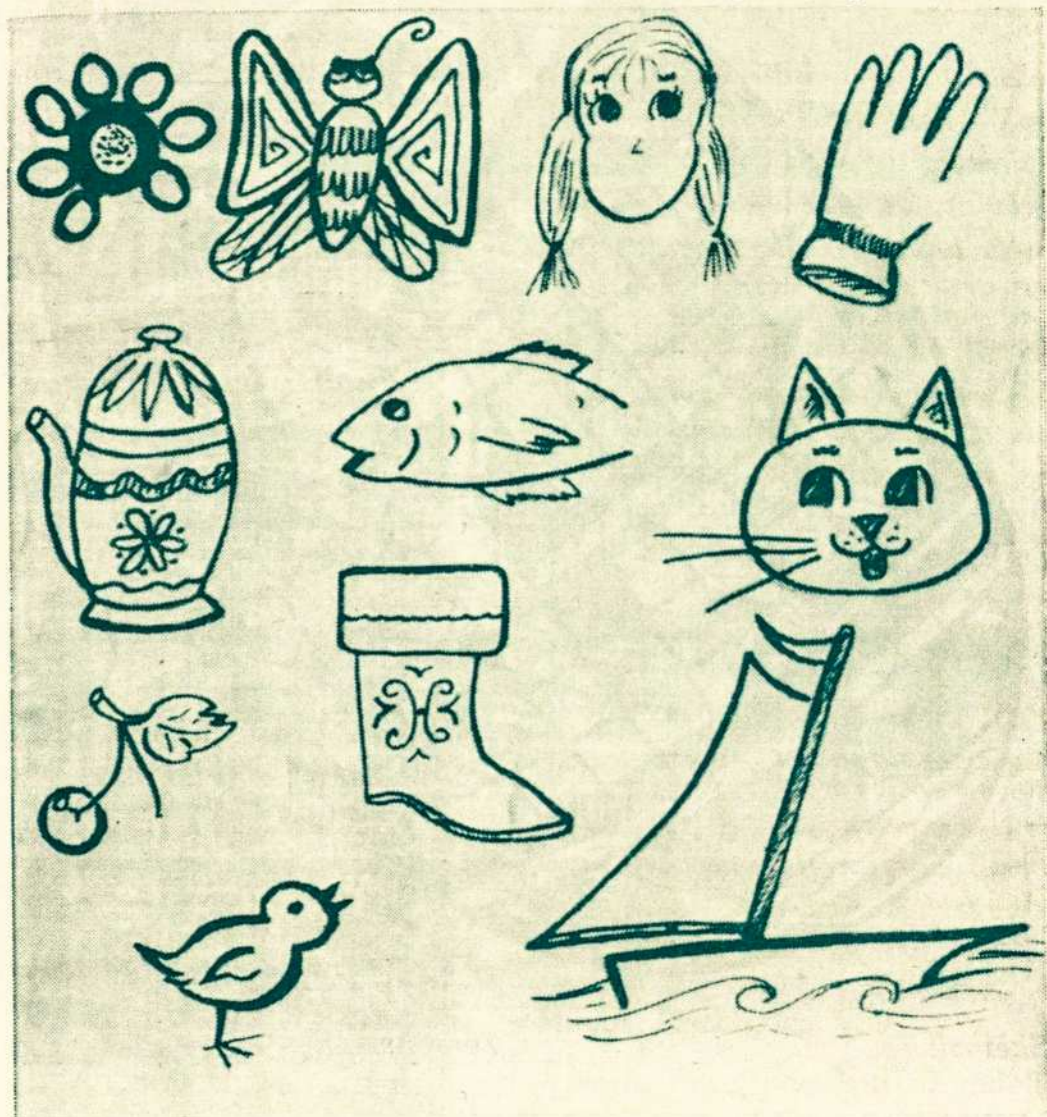
Rimas — Aš negaliu eiti ieškoti savo akinių, kol aš jų nesurasiu.

TRUPUTĮ PAGALVOK

Ko trūksta šiuose paveiksluose? Ar galite pridėti?

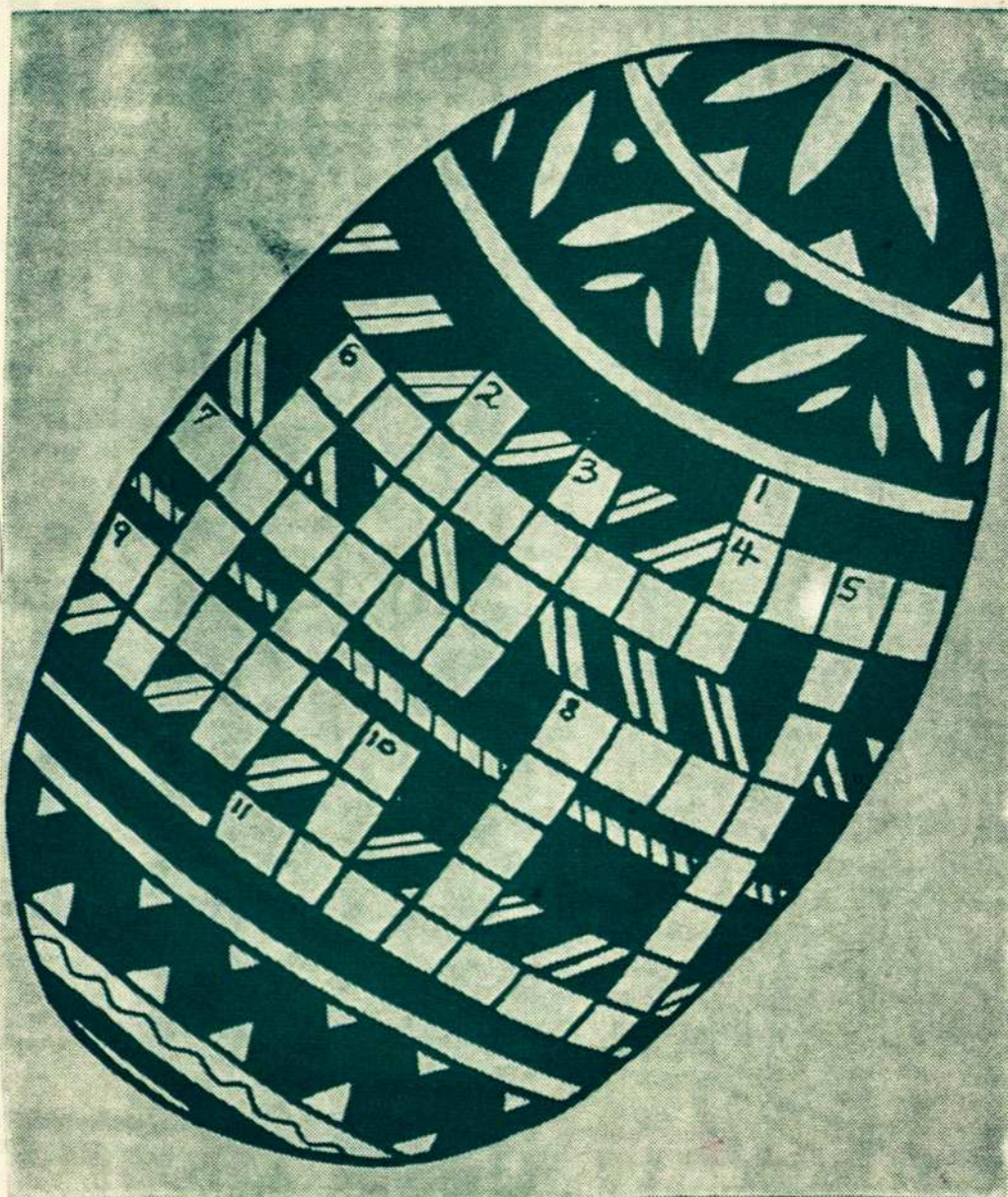

Iš šių žodžių išmetus vieną raidę, bandykit naujus žodžius padaryti:

1. purvas	4. raitas	7. juoda	10. kerpa
2. plienas	5. plonas	8. laisvas	11. prausti
3. siena	6. žiema	9. dabina	12. kaltė.

(Atsakymai psl. 31)

MARGUČIO GALVOSŪKIS

Skersai:

4. Didelė daugybė,
6. Velykaitis.
7. Gresianti padėtis, pavojus.
8. Kopia.
9. Velykų veža margučius.
11. Aukšto luomo žmogus.

Žemyn:

1. Vardininkas —?;
Kilmininkas — ko?
2. prisikėlė!
3. Dvisparnis vabzdys
(visur jų pilna).
5. Šis mėnuo.
6. Kiškių maistas.
8. Visi sako, kad neturi.....
10. Pigią mėsą šunys

PAŠTO *Dėrūtė*

Miela "Eglutė",

Siunčiu savo fotografiją ir norėčiau, kad įdėtumėte į "Eglutę", nes aš esu jos skaitytoja jau keli metai. Labai man patinka. Prie foto pridėti šį priedą:

Chicagoje Alvudo surengtame Šv. Kazimiero minėjime Danutė Bartkutė akordeonu išpildė "Plaukia Nemunėlis"

Lieku dėkinga
Danutė Bartkutė
Chicago, Illinois

"Eglutė" labai nuoširdžiai dėkoja Danutei už gražų laišką ir dar gražesnę fotografiją.

1963, BALANDIS

Miela "Eglutė",

Hartfordo Mėlynųjų būrelio paukštytės siunčiame jums, "Eglutė", keturis dolerius ir prašom, kad jūs dovanotute vienerių metų prenumeratą nelaimingai mergaitei ar berniukui.

Su pagarba

Danutė Sliogerytė
Aldona Vitenaitė
Gailė Jucėnaitė
Irutė Virkutyte
Daiva Šimanskytė
Vitutė Šliogerytė
Danguolė Vitenaitė
Virginija Aleksandravičiūtė
Regina Aleksandravičiūtė
Ada Ustjanauskaitė
Henrieta Ustjanauskaitė
Janytė Ustjanauskaitė
Irutė Ustjanauskaitė

Mielos Paukštytės,

Noriu Jums padėkoti už didelį gerumą! Taip gražu, kad Jūs, kaip skautėms tinka, tokius gerus darbus darote, norite kitus padaryti laimingesniais. Dievulis Jums atlygins.

Visada dėkinga
"Eglutė".

"Eglutės" redaktorei:

Nuo šių metų "Eglutės" skaitymą ir tvarkymą aš perėmiau iš savo vyresniosios sesutės Birutės.

"Eglutė" man labai patinka. Ilgiausiai užtrunku uždavinių skyrelyje. Taip pat daug malonaus užsiėmimo su draugėmis turime, spėdamos mįsles. Pagaliau ir eilėraščiai labai gražūs: jie net Kaldėdų Seniui patinka.

Sekančiame numeryje pageidaučiau Velykų margučių pavyzdžių, nes reikės per Atvelykį dalyvauti margučių konkurse.

Visad Jūsų ištikima skaitytoja
Daina Augaitytė

Miela Daina,

Bandėm į šį "Eglutės" numerį Tau įdėti daug margučių. Ypač gerai perskaityk straipsnį apie "Velykas Lietuvoje" (14 psl.).

Gero pasisekimo margučių konkurse!

Tavo

"Eglutė".

"Eglutės" administracijai:

Esu trijų su puse metų ir "Eglutėje" parašytą eilėraštį "Raketa" išmokau. Ačiū Jonui Minelgai, kad sukūrė įdomų eilėraštį. Šių metų "Eglutės" prenumeratai siunčiu penkis dolerius... Laukiu įdomių eilėraščių... Sudie!

Arūnas Rumša,
Chicago, Illinois

Mielas Arūnai,

Jonui Minelgai bus labai džiugu sužinoti, kad jo eilėraščiai Tau patinka. Puiku, kad "Raketa" išmokai atmintinai! Linkiu Tau užaugti geras ir stiprus lietuvis.

Tavo

"Eglutė".

Mielos Seselės,

Siunčiu savo dukrelės nuotraukėlę. Jei tiks, panaudokite laikraštyje. Nuotraukoje:

Chicagoje mažoji dainininkė Irena Giečiūtė džiaugiasi savo išleistąja plokštele vaikučiams.

(Nuotrauka E. Stelmokienės).

"Eglutė" sveikina Ireną ir dėkoja jos mamytei už gražią nuotrauką.

PAS SKAITYTOJUS

WORCESTER, MASS.

KAIP MES MINĖJOME VASARIO 16-TĄ

Šv. Kazimiero seselių vedama Šv. Kazimiero parapijos mokykla minėjo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventę vasario 15-tą dieną.

Tą dieną mokykloje pamokų nebuvo. Iš ryto visi ėjome į bažnyčią. Klebonas kun. J. Bakanas atnašavo šv. Mišias ir liepė visiems per jas pasimelsti už Lietuvą ir vargstančius lietuvius.

Po šv. Mišių bažnytinėje salėje įvyko minėjimas. Pradžioje sugiedota "The Star Spangled Banner" ir Lietuvos Himnas. Atidaromąjį žodį tarė Julija Pauliukonytė. Po to sekė programa. Ją atliko visų skyrių mokiniai. Čia skambėjo "Kur bėga Šešupė", "O atsimenu namelį" ir kitos dainos.

Kai kurių skyrių mokiniai pašoko tautinių šokių ir atliko kitus žaidimus. Pabaigoje žodį tarė klebonas, išreikšdamas padėką seselėms, kurios visa tai paruošė. Taip pat priminė, ką reiškia Vasario 16-toji mums lietuviams ir liepė lietuviškai kalbėti.

Lituanistinės mokyklos mokiniai šią šventę minėjome mokykloje vasario 16-tą dieną.

*Bernadeta Miliauskaitė,
I skyriaus mokinė*

DETROIT, MICH.

VASARIO 16 LITUANISTINĖJE MOKYKLOJE

Šeštadieninė mokykla — tai LB Detroito apylinkės valdybos didžiųjų rūpesčių dalis. LB Detroito apylinkės valdybą atstovauja visuomenės rinktas val-

Vaikai vaidina "Po svetimu dangumi" Alvudo Vasario Šešioliktosios minėjime Chicagoje.
(nuotrauka A. Stelmoko).

**Los Angeles jaunieji
ateitininkai vaidina
B. Pūkelevičiūtės
"Daržovių gegužinė".**

(nuotr. L. Kančiausko)

dybos narys — švietimo vadovas. Tačiau didžiąją dalį mokyklos išlaidų padengia moksleivių tėvai. Šios korespondencijos tikslas — pavaizduoti Detroito Lituanistinės m-lės Vasario 16 minėjimą. Juk nepaslaptis, kad vaikai į suaugusiųjų tautos šventės minėjimą neina, ir neprotingas būtų reikalavimas, kad vaikai klausytųsi nuobodžių ir ilgų, tik suaugusiems suprantamų kalbų. Užtat buvo suruoštas minėjimas tik vaikams: minėjimą pravedė mokyklos vedėjas St. Sližys. Mokinių dainoms vadovavo Pr. Zaranika. Įvadiniame žodyje mokyklos vedėjas, trumpai, vaikams suprantama kalba, paaiškino apie Lietuvos meilę ir kodėl seni ir jauni ir vaikai turi mylėti savo tėvus ir tėvynę. Paaiškino laisvės ir nelaisvės skirtumus. Kodėl žmogus ir net gyvulys nori būti laisvas... Sudainuota daina "Lietuva brangi". I-mojo skyr. mokiniai drąsiai ir vykusiai atliko grupinę deklamaciją "Lietuva" ir B. Kiaulėnaitė su jausmu ir mie-

lu vaikiškumu deklamavo "Mano tėvų šalis". II-rojo skyr. mokiniai skaitė. "Lietuvos šventė" atliko R. Rukštelytė ir S. Jankauskas. Deklamavo eilėraštį "Vasario 16-toji" J. Pikūnas. Sudainuota dainelė: "Teka saulė". Trečiojo skyr. mokiniai: A. Abariutė deklamavo eilėraštį "Pasimelsk vaikuti"; R. Sližytė ir V. Nakas atliko jungtinę deklamaciją "Tėvyne, mano Lietuva". Visi po to sudainavo gražią dainelę: "Jie išėjo tėvynei parnešti". Jautriai ir ryškiai iškalbingumu skaitė apie "Karo muziejų Kaune": K. Karvelis, E. Kasputis, V. Kaunelis, B. Kutkutė, A. Mikailaitė, L. Putriutė, V. Skiotytė, A. Smalinskaitė — visi 4-jo skyr. mokiniai. Po to buvo pagerbti žuvę už tėvynę vienos minutės atsistojimu. A. Banionytė 5-tojo skyr. mokinė, tikrai jautriai ir meniškai išgyvenimu deklamavo Maironio "Lietuva brangi". Ir vėl gyvai ir širdingai sudainuota dainelė "Ei, žirgeli". Prozos ir eilėraščių pykę, Vasario 16 proga, atliko 6-tojo

Du šaunūs dainininkai, Virgis ir Vygis Narbutai, tėveliui akompanuojant, dainuoja Los Angeles jaunuju ateitininkų suorganizuoto vaikų kaukių balius metu.

(nuotr. L. Kančiausko)

LOS ANGELES

VAIKŲ KAUKIŲ BALIUS

Los Angeles jaunieji ateitininkai suruošė kaukių balių. Į balių susirinko ne tik ateitininkai su tėveliais, bet ir kiti vaikai. Dalyvavo apie 40 vaikų.

Ateitininkai suvaidino "Daržovių gegužinę". Vaidinimas paimtas iš "Žirginėlių" plokštelės. Vaidintojai suėjo į salės vidurį ir

sustojo į mažą ratelį. Kiti vaikai sustojo aplinkui dideliame ratelyje. Tėveliai ir svečiai sėdėjo salės pakraščiuose. Su vaidintojais kartu šoko ir dainavo ir tie vaikai, kurie stovėjo dideliame ratelyje.

Po vaidinimo daug dainavome ir žaidėme. Visiems vaikams kaukių balius labai patiko. Pas-kui gavome valgyti, o pavalgę vėl žaidėme. *Rasa Kojelytė*

skyr. mokiniai. Skambiai skardėjo vaikų dainuojama dainelė "Giedu dainelę".

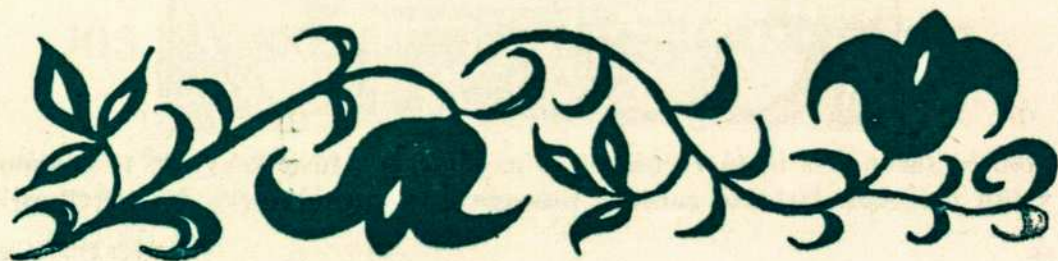
O kaip ir dera 7-tojo skyriaus mokiniams (jie, kaip kokie politikai), skaitė ir aiškino istorinius faktus apie nepriklausomos Lietuvos paskelbimą Vilniuje.

Mokinių Vasario 16 minėjimas buvo baigtas m-los vedėjo St.

Sližio žodžiu: "...kad ir vaikai turi mylėti savo tėvus, Dievą ir savo kalbą ir tėvų šalį Lietuvą, kuri buvo didelė ir galinga, kurioje visi kalbėjo ir rašė lietuviškai. — O kada užaugsite, visai dirbkite ir kovokite, kad Lietuva atgautų laisvę ir vėl atkurtų savo valstybę".

Baigta Tautos himnu.

VI. Saurimaitis

MŪSŲ KŪRYBA

LIETUVA

Esu aš jauna skautė,
Myliu tėvelius,
Lietuvą tėvynę
ir jos miškelius.

Myliu aš Dubysą,
Tekančią srauniai,
Jos žalias pakrantes,
Papuostas žiedais.

Noriu ten nuvykti,
Visus aplankyti,
Žuvusių už laisvę
Kapus pamatyti.

Audronė Matutytė, 8 metų

KODĖL AŠ MYLIU ŠV. KAZIMIERĄ?

Kovo mėn. 4 d. švenčiame šv. Kazimiero šventę. Aš jį labai myliu ir štai kodėl: Mes priklausom

me parapijai, kuri vadinasi šv. Kazimiero vardu. Mūsų parapijos bažnyčios didžiajame altoriuje yra didelis ir gražus šv. Kazimiero paveikslas. Aš einu į parapijos mokyklą. Ją veda šv. Kazimiero seselės. Ji pavadinta ir šv. Kazimiero vardu.

Šv. Kazimieras yra Lietuvos, ypatingai jaunimo globėjas. Jis lietuviams yra daug pagalbos suteikęs. Tėveliai pasakoja, kad prieš daug šimtų metų Lietuvą užpuolė priešai. Šv. Kazimieras pasirodė ant balto žirgo ir padėjo lietuviams nugalėti priešus.

Dabar Lietuva vėl yra pagrobta baisių priešų — komunistų. Jie nori išgriauti bažnyčias, išžudyti kunigus ir išnaikinti visą lietuvių tautą. Reikia melstis ir prašyti Dievui, kad šiuose laikuose

Žibutės Jurėnaitės tempera nupieštas paveikslas "Mūsų Tėvynė". Iš Alvudo vaikų paišybos darbėlių parodos Chicagoje. (nuotrauka V. Noreikos)

atsiųstų į pagalbą lietuviams šv. Kazimierą, kuris vėl pasirodytų ant balto žirgo Lietuvos laukuose ir padėtų išvyti iš mūsų Tėvynės komunistus, tada šv. Kazimierą dar labiau aš mylėčiau.

Bernadeta Miliauskaitė,
I skyriaus mokinė
Worcester, Mass.

PAVASARIO SAPNAS

Vincukui buvo šalta. Jis sėdėjo ant mažos kedutės su savo šuniuku Rudžiu ir galvojo apie gramatiką. Buvo labai pavargęs. Greit jis ir užsnūdo...

Saulė švietė, žolė jau pradėjo žaliuoti, upelis čiurleno ir paukščiai čiulbėjo. Kaip gražu jam atrodė! Jis su Rudžiu ėjo per lauką ir jam atrodė, kad jis girdėjo,

kaip paukštelis paukšтелиui čiulbėjo: "Jau pavasaris, jau pavasaris atėjo!"

Ir stirna, atėjus atsigerti, tai pasakė upeliui. Upelis tuoj bėgo ir kartojo jos gerą žinią. Ir žibutė iškišo melsvą galvutę ir pradėjo šypsotis. Saulė šildė šaltą žemę ir visur buvo linksma.

Ir kiškiui patiko jo naujas rūbas. Jis džiaugėsi nauju pavasariu, šokinėdamas aplink dar tebemiegantį medį ir laukė, kol jis galės jam pasakyti apie pavasarį.

Vincukui buvo taip linksma ir malonu, kad jis šoko ir, pravėręs akis pamatė, kad tai buvo tik sapnas.

Onutė Erštikaitytė,
Hamiltono šeštad. mokyklos
7 skyriaus mokinė

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Truputį pagalvok: psl. 23. — 1. urvas, 2. pienas, 3. sena, 4. ratas, 5. ponas, 6. žema, 7. juda, 8. laivas, 9. daina, 10. kepa, 11. prasti, 12. katė arba kalė.
Margučio galvosūkis: psl. 24. — Skersai: 4. aibė, 6. margutis, 7. grėsmė, 8. lipa, 9. bobutė, 11. bajoras. Žemyn: 1. kas, 2. Kristus, 3. musė, 5. balandis, 6. morkos, 8. laiko, 10. ėda.

"EGLUTĖ" KVIEČIA

visus skaitytojus su savo broliais, seserimis ir tėveliais

DALYVAUTI ŠVENTĖJE BIRŽELIO 2 d. JOS TĖVIŠKĖJE – PUTNAM, CONNECTICUT

Programoje dalyvaus šeštadieninės mokyklos, lituanistinių kursų mokiniai ir kiti "Eglutės" skaitytojai iš Connecticut, Massachusetts, Rhode Island, New York, New Jersey, Maine, New Hampshire, Vermont ir kitur...

ALP 1785

Larch

Balandžio ŠVENTĖS

ir VARDINĖS

1. Melitas, Teodora / Ringaudas, Dainora
2. Pranciškus iš Paulos, Teodozija / Ankodas, Varda
3. Ričardas, Agapė / Vytenis, Rimtautė
4. Izidorius, Aleta / Algardas, Eglė
5. Vincentas Ferreris, Krescencija / Rimvydas, Žygintė
6. Genardas, Platonė / Daugirutis, Žintė
7. **VERBU SEKMADIENIS**
Gibardas, Uršulina / Minvydas, Kina
8. Redemptas, Julija / Girtautas, Mata
9. Reginaldas, Kasilda / Aurimas, Dalia
10. Paladas / Mintautas, Agna
11. **DIDYSIS KETVIRTADIENIS**
Leonas didysis, Godeberta / Vykintas, Daugaila
12. **DIDYSIS PENKTADIENIS**
Damijonas, Vizija / Jovirdas, Jūraitė
13. **DIDYSIS ŠEŠTADIENIS**
Hermenegildas, Agatonika / Mindaugas, Algaudė
14. **VELYKOS**
Justinas, Lidvina / Visvaldas, Vainila
15. Laurentinas, Bazilisa / Ginibutas, Vaidotė
16. Kajus / Svirgantas, Nygaila
17. Anicetas, Vandas / Dravenis, Sirvilė
18. Galdinas, Agija / Sudvinas, Nomėga
19. Sokratas, Ursmaras / Eirimas, Lazduona
20. Teonas, Adalaras / Gostautas, Aneida
21. Anzelmas, Konradas / Milgedas, Argėla
22. Soteris, Senorina / Josbutas, Narūna
23. Jurgis, Adalbertas / Daugaudas, Rodvilė
24. Fidelis, Bova / Valimantas, Grožvyda
25. Morkus, Mela / Tolmantas, Žada
26. Kletas, Alda / Girdivydas, Vandra
27. Petras Kanizijus, Zita / Gotautas, Aušra
28. Povilas nuo Kryžiaus, Valerija / Vygantas, Vaiga
29. Petras Veronietis, Ava / Vaitenis, Ginvilė
30. Kotryna Sienietė, Genistas / Virbutas, Venta

**“EGLUTĖ” SVEIKINA VISUS,
KURIE ŠVENČIA VARDINES!**

91169339